

Потпуковник Дејан Мрљеш, директор Војне установе „Дедиње“

Од новине до рутине

Снимио З. МИЛОВАНОВИЋ

Нов визуелни изглед и асортиман производа у кантинама, по популарним ценама, новине у пословању војносамачких хотела и куповина униформе наруџбеницом, само су неке од погодности које корисницима нуди Војна установа „Дедиње“

Војна установа „Дедиње“ препознатљива је по четири основне делатности које обавља за систем одбране. На првом месту је угоститељско-кантињерска делатност, потом војносамачки смештај, затим одевање професионалних припадника Војске, а изузетно корисна је и пољопривредна делатност, која се обавља на две војне економије. У разговору с директором те установе потпуковником Дејаном Мрљешом, осврнућемо се на прве три поменуте јер су новине у њиховом раду најсвежијег датума.

** Господине потпуковниче, војне кантине претрпеће, почев од 3. октобра, значајне измене – и у асортиману и у визуелном изгледу? Шта је иницирало те промене?*

– У оквиру процеса рационализације пословања наше установе, која ради по доходовном принципу, и трансформације Војске, нашли смо се у тешкој и незавидној ситуацији након 1. марта ове године. Тада смо остали без војника на редовном служењу војног рока, који су у кантињерским установама били основни и најбољи потрошачи. После њиховог одласка знатно је пао промет у кантинама, чак за 30–40 одсто, и ми смо морали да се окренемо новим корисницима, односно да покушавамо придобити професионалне припаднике Војске којима исхрана није регулисана у току радног времена. Зато смо увели нов асортиман производа и нов ценовник.

** Колико је кантина и других објеката обухваћено тим мерама?*

– Овај пробни период најпре ћемо реализовати у 20 кантина које су у кругу од око сто километара од Београда. Значи, неће одмах бити обухваћена сва 73 објекта колико имамо на територији Србије, било да је реч о кантинама, бифеима или продавницама које се баве угоститељско-кантињерском делатношћу. Наш првенац јесте кантина у Војнотехничком институту у Жаркову, где смо од 15. септембра кренули у акцију с новим асортиманом производа. Пре њих, морам то да поменем, средили смо и кантину на Војној академији, која је, заиста, репрезентативна.

Корисницима ћемо понудити пецива по изузетно повољним ценама, која се праве у нашој пекари. Поред тога, имаћемо сендвиче по повољним ценама, а као хит издвајам дневни мени – мали и велики. Мали ће обухватати јело са салатом и лепињом, а велики ће имати још чорбу, колач и кафу. У менију ће бити заступљено десет врста јела. Готова јела, торте, колачи и пецива биће припремани у нашој централној кухињи у „Бристолу“, одакле ћемо их транспортовати до кантина. Квалитет и укус наших производа се подразумевају.

Поред тога, професионалне припаднике Војске желимо да привучемо у наше објекте и новим визуелним изгледом наших кантина, у смислу брендирања и идентитета. Амбијент ћемо освежити новим панелима, подовима, бојама и учинићемо све да се наши корисници пријатно осећају у том простору. У томе ће нам помоћи архитекти, који ће осмислити неколико варијанти уређења објеката по различитим ценама. По-

степену ћемо срећивати један по један објекат. На пример, у једној години уредићемо их 10–15, у другој исто, да бисмо све заокружили на крају четворогодишњег периода.

** У свих седамдесет њих објеката?*

– У начелу, да, а колико ћемо заиста објеката уредити, видећемо у предстојећем периоду. Тамо где не буде био велик промет, дефинитивно нећемо улагати паре, јер не постоји економска рачуница, а где буду људи користили кантине, сигурно ћемо уложити средства јер имамо интерес, а очекујемо и помоћ Министарства одбране јер нам је то заједнички циљ.

** Где видиш економску рачуницу?*

– Ми немамо пуно избора. Економска рачуница је у томе да повећамо промет на конто мале марже. Значи перспектива ВУ „Дедиње“ по

питању угоститељско-кантињерске делатности јесте или да вежемо за нас наше потрошаче и верне купце, или нас неће бити. Економска рачуница је јасна и ту нема недоумица, али ни алтернативе.

МЕНИ

У двадесет кантина ВУ „Дедиње“ у кругу од 100 километара од Београда моћи ће од 3. октобра да се наруче велики или мали дневни мени – мали по ценама до 150 динара, а велики до 250. Поред тога, обавезан асортиман чине пецива по популарним ценама – бурек са сиром од 75 динара, разни сендвичи по ценама од 60 до 80 динара, кифле од 10 динара, погачице од 20, кроасани и пужићи од 45 динара, а и разне торте и колачи по изузетно популарним ценама – од 50 динара по комаду.

** Да ли промене у раду подражавају и пријем млађег кадра?*

– Трансформацијом војске, трансформише се и Војна установа „Дедиње“, и ми смо до сада пустили 256 људи и послали на социјални програм. Старосна структура наших запослених радника је веома неповољна – просек година је 44,5. Међутим, мислим да сада не постоје могућности за довођење новог кадра. Неке ствари ћемо ипак морати да мењамо, на пример кодекс понашања запослених радника у тим објектима. Њихов рад ће морати да буде промењен и подигнут на виши ниво – у смислу усавршавања, професионалног односа и понашања и промена старих навика. Ако се већ новац уложи у те објекте онда мора и особље да буде другачије.

** Војносамачки смештај друга је делатност вашег рада. Међутим, у прошлених двадесет*

Снимио Јово МАМУЛА

година њи објекти нису служили својој намени. До скоро су у њима већином живеле породице припадника Војске које су остале без станаова током рата на простору бивше СФРЈ. Овогодишњим активностима наговестили смо да ће се мењати и стајус и корисници њих објекта.

У чему се огледају промене?

– Тачно је да ми пружамо војносамачки смештај у објектима посебне намене по решењима надлежног органа Министарства одбране и у нашем саставу послује шест таквих објеката. Сви су у Београду. Такође,

у нашем саставу су и бунгалови који се налазе у оквиру спортско-рекреативног центра Сурчин. У тим објектима је, према подацима од 1. септембра, смештено 556 домаћинстава и 1.010 људи. Више од 40 одсто наших корисника су породице пензионисаних припадника Министарства одбране и Војске.

Кад кажемо војносамачки смештај у хотелима, треба рећи да су то објекти који су раније служили као канцеларијски и сличан простор и који је силом прилика адаптиран и пренамењен у самачки смештај. Они су у лошем стању и ми се трудимо колико можемо да их инвестиционим улагањима колико-толико учинимо условним за становање. Уз општу логистичку подршку претпостављеног и осталих надлежних органа Министарства одбране, сачинили смо план потребних радова, који су већ отпочели.

Такође, морам да напоменем да смо предузели мере ради рационализације и привођења правој намени ове делатности. Почетком године комисијски је исељено више од

100 смештајних јединица у свим објектима јер су бесправно и ненаменски кориштени. То није била кампањска активност, већ стални задатак, јасно дефинисан према постојећој регулативи.

Ми смо са надлежним инстанцама у Министарству сарађивали и око даљих злоупотреба у овој области па смо покренули поступак за

исељење још 32 лица, која су на било који начин решила стамбено питање, а и даље користе самачки смештај у нашим објектима. На овај начин створени су услови за гашење и прераспodelу ли-

– Простор који заузимају канџине неће бити више додељен на део за војнике и део за официре и догодице. Биће јединствен за све професионалне припаднике Војске. Тако да са нашим услужама морају бити задовољни и генерал и војник по уговору. Јеловник је исти.

ца из објекта депанданса „Звездара“, и тај процес је при крају, а у наредном периоду угасићемо и затворити још један објекат. Све то радимо ради рационализације пословања.

Новим правилником и у сарадњи са Фондом СОВО Управе за традицију, стандард и ветеране решено је коначно питање финансирања смештаја пензионисаних припадника Министарства одбране и Војске у нашим објектима и уместо исплате накнаде дела трошкова становања на личност корисника, средства се, наравно за лица с утврђеним правом, уплаћују нашој установи, према важећем ценовнику.

* *Цене ће остати и даље бенефициране?*

– Наравно. Један кревет кошта 2.500 динара месечно, а кревет подразумева и струју и воду и грејање и кров над главом. Смештај је каква-такав, али су хотели на атрактивним локацијама у граду – у улици Светозара Марковића, Делиградској, на Звездари, у Цара Уроша на Дорћолу. Ми морамо да идемо до краја и да направимо ред, а уз наше текуће инвестиционо и капитално одржавање створићемо услове да онима који имају право, обезбедимо бољи смештај. Они ће за то морати и да плате.

* *Кад бугеће уредили собе у њим објектима како ћеће конструисати да ли се њај простор одржава?*

– Процедура је следећа. Када комисија из састава Министарства уради појединцу решење за коришћење смештаја, он долази код нас и потписује уговор и административ-

ну забрану да му се за смештај одбија од плате. Саставни део тог уговора је и записник по коме је станар обавештен да је примио собу окречену и да је све у њој од елемената исправно, а након изласка из ње дужан је да је преда у стању у ком је затекао. У случају да то не уради, биће судски гоњен и ми

ћемо поднети тужбу. Не постоји други начин него тај записнички и то је новина коју смо увели као саставни део уговора.

* *Да ли ће у њим собама убудуће моћи да станују и чланови породица лица који су добили смештај?*

– Они који тако живе сада, живеће и убудуће, али ће нови станари бити само самци. То ће важити за

– Нажалост и даље смо принуђени да поправања, по основу накнаде за коришћење смештаја, остварујемо судским путем. Свакако није угодно да се установа, као део Министарства одбране и система одбране, служи са лицима из истој састава. Међушим, ми живимо од остварене добити и у тој ситуацији не постоје другачија решење.

свих пет категорија лица која имају право на овакав смештај, а то су официри, подофицири, војни намештеници и службеници и војници по уговору.

** Делатност одевања иако је је од интереса за систем одбране и њу сиремаће новине?*

– Ми сада имамо две стационарне продавнице – у Београду и Нишу, и салон за израду одеће по мери. Постоји и покретна продавница униформе и репроматеријала која обилази гарнизоне у пролећној и јесењој тури униформе. У тим турама униформа се продаје и преправља на лицу места у касарнама. Али, светски стандарди и трендови у страним армијама такви су да постоји могућност наручивања униформе и интернетом. Припадник војске било где да се налази у свету, конектује се помоћу сателита и наручи униформу у својој земљи, и она му буде достављена као да је тамо купио.

Ми смо решили да ове године, тачније од 1. октобра, започнемо и каталошку продају комплекта службене и свечане униформе. Продаја ће се обављати наруџбеницама које ће нам стизати, а ми ћемо испоруку реализовати у року од 10 дана. На тај начин ћемо обезбедити униформу и оним старешинама који нису у могућности или немају времена да је купе у нашим продавницама.

Морам да подсетим да је таква врста продаје постојала до осамдесетих када смо имали велики број малопродајних објеката на територији читаве СФРЈ. Распадом те државе, престала је потреба за тим.

** Какав је њосћујак наручивања униформе наруџбеницом?*

– Старешина ће попунити наруџбеницу коју може наћи у одговарајућем каталогу који ће бити дистрибуиран свим војним поштама. Наружбенице шаље ВУ „Дедиње“ и испорука ће бити реализована у ро-

ку у од 10 дана по пријему наруџбенице. Артикали се шаљу Пост експресом сваком наручиоцу. Део који плаћа старешина, а то јесте учешће од 10 одсто, биће решен на следећи начин – у оквиру наруџбенице биће образац решења на основу кога се наручиоцу тај новац одбија од плате административном забраном. Ми ћемо поштовати рокове, а евентуално оно што нема, обавестићемо о томе наше кориснике

** На њај начин ипак неће моћи да кујују сви. За кога она не важи?*

– Она неће важити за оне који нису по стандардима и конфекцијским бројевима. За њих ће и даље постојати салон за израду одеће по мери. Још не знам да ли ће оваквом продајом бити укинута покретна продавница или ће постојати само јесења или пролећна тура. Даље мере кројиће нова искуства. ■

Мира ШВЕДИЋ

Репрезентативна канџина у Војној академији

